

Jehla a nit

Karel Zich

Chtěl jsem ti z kabely, přiznám se bez lhaní,
vzít kousek nitě, snad půl stopy jen.
A k mému úžasu po chvilce tahání
vypadla jehla z té kabely ven.

Tak už se nehněvej marně žes` hledala,
já však chtěl od tebe cokoliv mít.
A sama od sebe nic bys mi nedala,
mrzí mě jen to, že neumím šít.

Kdo mi teď zacelí v krajině srdeční
trhlinu, která je dílem jen tvým.
Tvá jehla z oceli z mé klopky k nebi ční,
na koho žaluje, jenom já vím.

Teď čistě z důvodů vlastního prospěchu
učím se ovládat jehlu a nit.
A ticho ruší jen šepot mých povzdechů,
že jsem k té jehle též tebe chtěl mít.

Kdo mi teď zacelí v krajině srdeční
trhlinu, která je dílem jen tvým.
Tvá jehla z oceli z mé klopky k nebi ční,
na koho žaluje, jenom já vím.

Teď čistě z důvodů vlastního prospěchu
učím se ovládat jehlu a nit.
A ticho ruší jen šepot mých povzdechů,
že jsem k té jehle též tebe chtěl mít.

Že jsem k té jehle též tebe chtěl mít.